

سر نوشت اولین دستور رییس‌جمهور در سال جدید

و حقوق اسفند و اصلاحیه آن در حداقل زمان پرداخت شد.»

در این‌نامه همچنین درباره علل بروز مسئله آمده است: «پس از برگزاری جلسات متعدد با دستگاه‌های اجرایی و نظارتی و بررسی اسناد و مدارک و توضیحات دست‌اندرکاران مشخص شد کوتاهی و نحوه اقدام وزارت آموزش و پرورش علت اصلی بروز مشکل بوده است.»

بنا بر نامه معاون اول به رئیس دولت «برای حل مشکل و اجرای دقیق و قانونمند رتبه‌بندی معلمان نیز مقرر شد، با وجود برخی ابهامات در احکام صادره که در فرصت مناسب بررسی خواهد شد، برای رعایت شأن و جایگاه معلمان علاوه بر تخصیص ۱۰۰ درصدی اعتبارات (۳۸هزار میلیارد تومان) قانون مصوب، دولت نیز از حداکثر اختیارات قانونی خویش برای افزایش رقم مصوب استفاده کرده و بر این اساس مطالبات قانونی ۶ ماهه دوم سال ۱۴۰۰ و ۱۲ ماهه سال ۱۴۰۱ با فوریت محاسبه و پرداخت شود.»

همچنین در ۱۰ فروردین معاون اول رئیس‌جمهور نیز پس از بررسی موضوع اعلام کرد که وزارت آموزش و پرورش مقرر بوده است، در همین زمینه گفته شد که با مسئولان مقصر در تأخیر پرداخت حقوق فرهنگیان در سطح مدیران عالی آموزش و پرورش برخورد خواهد شد.

به هر حال بعد از چند روز کشمکش و در حالی که تعطیلات نوروز رو به پایان بود در ۱۱ فروردین وزیر آموزش و پرورش در ارتباط زنده با خبر ساعت ۲۱ صداوسیما با اشاره به آغاز واریز معوقات رتبه‌بندی معلمان، از آغاز پرداخت معوقات رتبه‌بندی معلمان خبر داد و اظهار کرد: «رتبه‌بندی باعث ترسیم نظام پرداخت عادلانه حقوق می‌شود و از رئیس‌جمهور تشکر می‌کنم که ساعت‌ها وقت گذاشتند و با ورود به موضوع، دستور حداکثر ارفاق برای افزایش اعتبار رتبه‌بندی را دادند.» نوری با تشکر از صبوری فرهنگیان در تأخیر پیش‌آمده و همچنین از نهادهای مالی گفت: «افراد مقصر در مشکلات پرداخت حقوق اسفند ماه شناسایی شدند و برخورد‌های قانونی با این افراد انجام خواهد شد.»

خزانه‌داری کل، بانک مرکزی و سایر بانک‌ها از جمله؛ متأسفانه پرداخت حقوق اسفندماه با کسوراتی همراه باشم.»

در این میان تعدادی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی ضمن تأکید بر پرداخت حقوق معلمان، از لزوم برخورد با مقصران و خاطیان در این اتفاق سخن گفتند.

به دنبال دستور رئیس دولت سیزدهم به معاون اول برای بررسی سریع و دقیق علل بروز مشکلات پرداخت حقوق اسفند ماه و امتیازات قانون رتبه‌بندی معلمان و فرهنگیان و رفع مشکل و شناسایی و برخورد با مقصر و تصحیرهای احتمالی، محمد مخبر عصر ۹ فروردین و در نامه‌ای به رئیس قوه مجریه نتیجه بررسی‌ها و پیگیری‌های انجام شده در این زمینه را اعلام کرد. «لحظه تحویل سال ۱۴۰۲ در بانک ملی ایران شاهد سخت‌کوشی این عزیزان برای پرداخت باقیمانده حقوق اسفند ماه فرهنگیان محترم، به دستور رئیس‌جمهور محترم آیت‌الله رئیسی و پیگیری معاون اول محترم مرکزی و بانک ملی و وزارت آموزش و پرورش بررسی

پوشش از همکاران محترم با توجه به خطای نرم‌افزاری متناسفانه پرداخت حقوق اسفندماه با کسوراتی همراه بوده که با همکاری و همگرایی خوب ارکان دولت اعم از سازمان برنامه و بودجه و خزانه‌داری کل کشور، به دنبال جبران آن و پرداخت مابه‌التفاوت، در ساعات آینده هستیم.»

به دنبال این اتفاقات، اعتراضاتی از سوی معلمان صورت گرفت و تا جایی که یکی از معلمان در کلاردشت مازندران در اعتراض به این موضوع، درب اداره آموزش و پرورش این شهرستان را گل گرفت.

در اول فروردین ۱۴۰۲ یوسف نوری وزیر آموزش و پرورش در پیامی خطاب به فرهنگیان سراسر کشور محترم در فرمایشات روز گذشته هیئت محترم وزیران، در خصوص پرداخت تفاوت مزایای رتبه‌بندی همکاران عزیز طی روزهای آتی تصمیم‌گیری و اقدام خواهد شد.»

البته سازمان برنامه و بودجه هم در واکنش به این اطلاعیه عنوان کرد که «کوتاهی از وزارت آموزش و پرورش بوده که لیست حقوق را بارگذاری نکرده است.»

ساعاتی بعد مرکز اطلاع‌رسانی و روابط عمومی وزارت آموزش و پرورش در اطلاعیه‌ای اعلام کرد: «با عرض

پرداخت نشدن کامل حقوق اسفند ۱۴۰۱ معلمان از موضوعات عجیب و تلخ روزهای پایانی سال ۱۴۰۱ و آغازین سال ۱۴۰۲ بود. موضوعی که باعث شد رئیس دولت سیزدهم شخصاً وارد ماجرا شود و دستوراتی را برای حل و فصل آن صادر کند.

عصر آزادی آنلاین بر اساس گزارش ایسنا، در ۲۹ اسفند ۱۴۰۱ و در پی اشکالات ایجاد شده در پرداخت حقوق معلمان، سید ابراهیم رئیسی رئیس قوه مجریه به محمد مخبر معاون اول دستور داد در اسرع وقت جلساتی با حضور مسئولان مربوطه تشکیل و ضمن بررسی علل بروز مساله، برای رفع مشکل پرداخت، در چارچوب قانون و همچنین برخورد با مقصر و تصحیرهای احتمالی تدبیرتی، تصمیم‌گیری و نتیجه گزارش شود. ظهر ۲۹ اسفند ۱۴۰۱ صادق ستاری‌فرد معاون برنامه‌ریزی و توسعه منابع وزارت آموزش و پرورش ضمن عذرخواهی از فرهنگیان بابت تأخیر در واریز حقوق اسفندماه گفت: قرار شد حقوق اسفندماه به صورت علی‌الحساب واریز شود و واریز حقوق در حال انجام است و از نیم ساعت قبل آغاز شده است.

عصر همان روز وزارت آموزش و پرورش ابتدا در اطلاعیه‌ای اعلام کرد: «توقع و انتظار این بود که سازمان‌های پشتیبان و تأمین‌کننده منابع در اجرای این قانون همراهی به مراتب بهتری با نظام تعلیم و تربیت می‌داشتند لیکن باتوجه به اختلاف مبانی محاسبه فوق‌العاده رتبه‌بندی و بار مالی مربوطه به سازمان برنامه و بودجه کشور، حقوق اسفند بصورت علی‌الحساب پرداخت می‌شود. بدیهی است، نظر به هماهنگی به عمل آمده و حمایت‌های رئیس‌جمهور محترم در فرمایشات روز گذشته هیئت محترم وزیران، در خصوص پرداخت تفاوت مزایای رتبه‌بندی همکاران عزیز طی روزهای آتی تصمیم‌گیری و اقدام خواهد شد.»

البته سازمان برنامه و بودجه هم در واکنش به این اطلاعیه عنوان کرد که «کوتاهی از وزارت آموزش و پرورش بوده که لیست حقوق را بارگذاری نکرده است.»

ساعاتی بعد مرکز اطلاع‌رسانی و روابط عمومی وزارت آموزش و پرورش در اطلاعیه‌ای اعلام کرد: «با عرض

سرمقاله

پرتره سیاسی – اقتصادی ایران در سال جدید

قدیر گلکاریان، مدرس روابط بین الملل Near East University

در آستانه سال جدید خورشیدی طبیعتاً همه در انتظار دریافت اخبار و تحلیل‌های منطقی و خوشایند و امیدبخشی هستند. بر این اساس، در نخستین سرمقاله از سال باید از محور اقتصاد سیاسی به مسایل کشور نگاه‌های داشته باشیم تا شاید دلمان به شکوفایی سبزه زاران طبیعت از امیدهای لازم شگفته شود.

آن طور که از اخبار در اواخر سال گذشته بر می‌آید، کشورمان در سال مالی جاری ۲۰۲۶ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی (FDI) از روسیه دریافت کرده است. احسان خاندوزی، وزیر امور اقتصادی و دارایی در گفت‌وگویی که با فایننشال تایمز داشته است، در خصوص روابط ایران با روسیه و چین اظهار نظرات قابل توجهی داشته که توجه به آن دور از لطف نخواهد بود. وی گفته بود: «چین و روسیه دو شریک اصلی اقتصادی ایران هستند و ایران می‌خواهد روابط خود را با آن کشورها برای اجرای توافقات راهبردی گسترش دهد.» بر پایه همین خبر نشریات اقتصادی – مالی نوشته اند که کل سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی دریافتی ایران در سال مالی جاری ۴۰۲ میلیارد دلار برآورد میشود و سرمایه‌گذاری چین بسیار کمتر از تعهداتی است که در توافقاتنامه و قرارداد همکاری راهبردی ۲۵ ساله انجام داده است. همه می‌دانیم که در سال ۲۰۲۱ معاهده همکاری استراتژیک ۲۵ ساله بین دو کشور امضا شد و در این رابطه چین تعهداتی بالغ بر ۴۰۰ میلیارد دلار داشته است که به صورت سرمایه‌گذاری واقعی این کشور بر اساس برخی اخبار تنها در ایران ۱۸۵ میلیون دلار برآورد شده است.

ابراهیم رئیسی، رئیس‌جمهور کشورمان پیش از سفر اخیرش به چین در ماه گذشته، به این نکته اشاره کرده و افزوده بود که روابط اقتصادی یکن و تهران "به طور جدی در حال نزول است".

لیکن اقدام دیپلماسی و قابل تقدیر چین در خصوص زمینه آشتی سازی بین ایران و عربستان نشان می‌دهد که چینی‌ها به زعم خودشان علی‌رغم تعهد مالی و سرمایه‌گذاری در ایران بر اساس قرارداد ۲۵ ساله، هنوز به دلیل شرایط عدم ثبات سیاسی در صحنه داخلی و خارجی چندان جرأت و اعتماد لازم‌ها ای را در ادامه سرمایه‌گذاری نداشته‌اند و به خاطر تحقق آرمان‌های اقتصادی – سیاسی خود دست به ابتکار عمل دیپلماتیک زده و خواهند زد تا نایب ملموس به دست بیاید.

این در حالی است که از سال گذشته، پس از جنگ روسیه و اوکراین، سفرهای متعددی از سوی هیئت‌های روسی به ایران انجام شده است تا راه‌هایی برای دور زدن تحریم‌های آمریکا پیدا کنند. آمریکا پس از خروج از توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ (برجام)، تحریم‌های اقتصادی متعددی را علیه ایران اعمال کرده و می‌کند.

پس از وقوع جنگ روسیه و اوکراین، به نظر می‌رسد که چشم‌انداز احیای توافق هسته‌ای ایران روشن شده است. زیرا ایالات متحده می‌خواست تولید نفت خام جهانی را افزایش دهد تا افزایش قیمت جهانی نفت را مهار کند. در سال‌های ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳، ایالات متحده مجموعه‌ای از تحریم‌ها را علیه شرکت‌ها و افراد ایرانی، بلکه نهادهای روسی و شرکت‌های حمل و نقل مستقر در امارات، ترکیه و سایر کشورها در ارتباط با عرضه تسلیحات روسی به ایران اعمال کرد. ایالات متحده به زعم خود همراه با بریتانیا و اتحادیه اروپا نیز تحریم‌های متعددی را علیه افراد، شرکت‌های داخلی و خارجی و نهادهای ایرانی به دلیل اینکه اعتراضات مردمی پس از مرگ مهسا امینی سرکوب شده‌اند، اعمال کردند. توافق اخیر بین عربستان سعودی و ایران – که با میانجی‌گری چین انجام شد – احتمالاً برای از بین بردن این تصور که ایران در خاورمیانه و خارج از آن منزوی است، استفاده می‌شود. ایران بارها اعلام کرده است که صرف نظر از احیا یا عدم احیای توافق با ایران، سیاست "محور تمایل به شرق" خود را تقویت کرده و خواهد کرد. به موجب همین تمایل و گرایش سیاسی در صحنه سیاست خارجی روابط با روسیه و چین را تقویت خواهد کرد و این امری منطقی است.

البته این را نباید از ذهن دور ساخت که ایران به دلیل موقعیت جغرافیای سیاسی و جغرافیای راهبردی خود نمی‌تواند صرفاً به یکن و مسکو چشم‌پندوزد و یا در توسعه اقتصادی به آنها وابسته باشد. زیرا ایران در مختصات جغرافیایی ویژه‌ای قرار گرفته است که شرق را به غرب و جنوب را به شمال به صورت دو کریدور مهم به هم متصل کرده و خلل در فقدان حضور ایران در مبادلات اقتصادی، سیاسی و امنیتی نه تنها موانع ناخواسته‌ای را برای همه کشورهای منطقه‌ای و فرا منطقه‌ای ایجاد می‌کند که منزوی‌سازی ایران هم به این سادگی نیست که تصور بشود. شاید با ذکر این مثال که چرا تا به امروز علی‌رغم تمامی ناملایمات و خصومت‌های موجود هیچ قدرتی جرأت دخالت مستقیم به ایران را نداشته و یا تمایلی به تجزیه ایران ندارند، از همین نگرش بر می‌خیزد. بر هم خوردن تمامیت ارضی ایران و یا انزوای ایران خسارت و صدمات زیادی برای کشورهای اروپایی، قاره آسیا، آسیای میانه و حتی ایالات متحده به بار می‌آورد. از این رو بعید به نظر می‌رسد که سناریوهای خاصی و مداخله جوانانه‌ای علیه ایران ترسیم و تدوین شود. اما این بدان معنا نیست که غرور بی‌جای سیاسی در مسئولان ایجاد شود که به خاستگاه‌ها و منطق و اصول اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی جامعه بی‌توجه باشند. زیرا تضعیف هر نظامی زمامت محقق است که جامعه و اعتماد جمعی از نظام سلب شود و در این صورت می‌تواند از هر سوبویی صدمه ببیند. به طوری که حوادث آغاز شده از شهریور ماه گذشته نشان داد که در چند قدمی نتیجه‌گیری برجام بودیم و شرایط داخلی منجر به ایجاد اقدامات دیگری برای ایالات متحده و اروپا شد.

تکرار واضح این موضوع را همانطور که در بالا هم ذکر کردم در سرمایه‌گذاری اندک کشور چین در کشورمان در سال‌های اخیر مشاهده کرد. به همین ترتیب، در حالی که روسیه با توجه به چالش‌های اقتصادی و سناریوی ژئوپلیتیک جهانی، به دنبال تقویت روابط با ایران است و خواهد بود، تهران به روابط اقتصادی با سایر کشورها به ویژه کشورهای غربی باید نیاز داشته باشد تا در مشت‌های وابسته‌سازی روسیه و چین اسیر نشود. یعنی روابط دیپلماتیک چند وجهی می‌تواند به مانند جهان چند قطبی خیلی از معادلات را به سوی توازن سوق دهد. وابستگی بیش از حد به روسیه برای گشایش گره‌های مشکلات در برابر کشورهای دیگر خطایی غیر قابل جبران است. ولی می‌تواند کارت بازی برنده‌ای برای احیای روابط منطقی و نزدیک با کشورهای غربی و عربی و حتی ایالات متحده باشد. این را هم به صراحت می‌توانم بیان کنم که ایران نمیتواند مادام‌العمر با ایالات متحده سر خصومت داشته باشد؛ مگر اینکه بسان کره شمالی دیوارهای درهم تنیده‌ای را دور خودش بکشد و شرایط ویژه‌ای را ترجیح دهد. این نه برای ساختار سیاسی کشور قابل تحمل است و نه برای جامعه. مصداق این ادعا را باید در سخنان رهبر انقلاب دریافت که با اشاره به تمایل ایران به همکاری با اروپا، خاطر نشان کردند: "ما از اروپا ناراحت نیستیم و آماده همکاری با کشورهای اروپایی یا دولت‌هایی هستیم که کورکورانه از سیاست‌های آمریکا پیروی نمی‌کنند." رئیس‌جمهور کشورمان نیز سال گذشته در ششمین اجلاس سران کشورهای صادرکننده گاز (GECF) در دوحه پایتخت قطر، گفته بود که ایران ظرفیت عرضه نفت به سایر نقاط جهان از جمله اروپا را دارد.

لازم به ذکر است که بلافاصله پس از جنگ روسیه و اوکراین، صادرات نفت ایران علی‌رغم تحریم‌های آمریکا افزایش یافته است و بسیاری از تحلیلگران معتقدند که ایالات متحده چشم خود را به این قضیه بسته است. هرچند علناً اعلام اعتراضاتی در رابطه با معاملات حجیم نفتی بین ایران و چین کرده است ولی چین خریدهایش را از طریق مالزی انجام داده است.

ایران همچنین اخیراً اعلام کرده که باید هند نیز خرید نفت از ایران را از سر بگیرد. در سال ۲۰۱۹، پس از اینکه دولت ترامپ معافیت‌های موقت از تحریم‌ها را برای خرید نفتی که در اختیار هند و سایر کشورها قرار داده بود، حذف کرد. به ناچار هند خرید نفت از ایران را متوقف نمود. این امر بر روابط کلی از جمله پروژه بندر چابهار تأثیر گذاشت. حال آنکه این بندر به عنوان دروازه هند به آسیای مرکزی و افغانستان تلقی می‌شود و تجارت با روسیه را از طریق کریدور حمل و نقل بین‌المللی – شمال جنوب (INSTC) تسهیل می‌کند. با توجه به اظهارات اخیر، واضح است که مسئولین کشورمان متوجه شده‌اند که باید روابط اقتصادی خود را متنوع کنند. تنش‌ها را به حداقل برسانند و غفلت‌های دیپلماتیکی که در طول سال‌های گذشته داشته‌اند را ترمیم سازند. در این میان بودن در کنار چین و روسیه و ارتباط نزدیک با آنها برای راهی از انحصار اسارت بار دلار هم می‌تواند رونق اقتصادی را به کشور بازگرداند که در سال‌های اخیر تمامی تلاش مسئولان اقتصادی بر این راستا بوده و امید است از کارشناسان و متخصصان امر و نخیه در این امر استفاده شود تا به نتایج قابل‌لمسی رسید. به صراحت باید گفت که تهران از نظر اقتصادی نیاز به از سرگیری روابط اقتصادی با کشورهای غربی و همچنین کشورهایمانند هند دارد. از این رو سفرهای دریا‌دار شمخانی و پیوسته وزیر امور خارجه به کشورهای متعدد را در این رابطه باید تعریف و بازخوانی کرد و مشخص است که ایران اعطاف پذیری منطقی را درک کرده است و بعید نیست که ایالات متحده نیز در سال‌های جدید به نهایت از کشاندن ایران به انزوا خودداری کند. نکته آخر اینکه تمامی این پیش‌دوری‌ها منوط به این است که ثبات در داخل با امیدوار سازی جامعه به آزادی‌های منطقی، رونق اقتصادی، کاهش تورم، بیکاری و آشتی ملی محقق شود. چرا که مقتدر بودن در سیاست خارجی متکی به مقتدر بودن در سیاست داخلی است.

«عصر آزادی» از ضرورت اقدام دولت سیزدهم جهت تحقق شعار سال ۱۴۰۲ گزارش می‌دهد

معیشت مردم در گرو رشد تولید و مهار تورم

عصر آزادی / شهرام صادق زاده

در این که ایران جزو ۱۵ کشور ثروتمند دنیا به لحاظ منابع طبیعی و معادن است شکی نیست اما باید از این سرمایه‌های ملی به درستی در جهت منافع ملی و مردمی استفاده کنیم لذا مردم از دولت انتظار دارند که مشکلات را برطرف کنند تا با حاکمیت همراهی و همکاری لازم را داشته باشند.

آن طور که برای رسانه‌ها ملموس است اینکه، مردم نگران شرایط معیشتی خانواده خود هستند، بی‌تردید کارمندان با حقوق ریالی و هزینه‌های دلاری انگیزه‌ای برای ایجاد تحول در حوزه کاری خود ندارند.

اهمیت بیش از تصور مهار تورم و بها دادن به تولید داخل، وقتی برای همه اولویت یافت

که به عنوان شعار سال از سوی رهبر انقلاب اعلام شده و مشخص گردید که اولویت دولت سیزدهم هم باید کنترل رشد نقدینگی باشد تا در ادامه، تورم کاهش یافته و سرمایه‌گذاران به جای رفتن به سوی فعالیت‌های سوداگرانه، تولید در داخل کشور را ترجیح دهند. به اعتقاد کارشناسان اقتصادی، باید ارزش پول ملی آنقدر بالا برود تا تولید ناخالص ملی افزایش پیدا کند که با عملیاتی شدن این شرایط می‌توان امیدوار بود تولید برای مردم و تولیدکننده‌مقرون به صرفه خواهد بود و در آینده‌ای نه چندان دور شاهد رونق اقتصاد کشور باشیم وگرنه اگر خلاف این مسیر باشد همان آش و همان کاسه بر روی میز باقی می‌ماند...

■ رشد اول طبق تجریبات جهانی، یکی از پیش‌نیازهای مهار تورم، کاهش سرعت رشد نقدینگی زیرا نقدینگی متغیر اصلی تورم ساز محسوب می‌شود و اگر دولت جلوی رشد نقدینگی را بگیرد در مسیر کاهش تورم گام خواهد نهاد.

در سوسی دیگر، بخش تولید از کمبود نقدینگی رنج می‌برد و با افزایش هزینه‌های تولید ناشی از افزایش نرخ از روبرو است لذا یکی از گزینه‌های حمایت از رشد تولید هدایت نقدینگی به این سمت و اعطای آسان تسهیلات بانکی به تولیدکننده می‌باشد.

به نظر می‌رسد دولت سیزدهم در سال ۱۴۰۲ باید سیاست‌های باثبات اقتصادی را در پیش بگیرد تا در سایه این سیاست‌ها فضای بی‌اعتمادی و ریسک سرمایه‌گذاری از بین برود تا مردم، سرمایه‌گذار و بنگاه‌های تولیدی در شرایط آرام و با ثبات بتوانند فعالیت اقتصادی داشته باشند.

در حقیقت، دولت اگر می‌خواهد پایگاه اجتماعی داشته باشد چاره‌ای ندارد جز اینکه بار تورم را از دوش مردم بردارد؛ مردم نجیبی که سالهاست رنج گرانی‌ها را تحمل کرده‌اند، قدرت خریدشان کمتر و سبب صرفی‌شان کوچکتر شده و پس از سالها، طبقه متوسط شهری به طبقه فقیر تبدیل وضعیت داده و خانواده‌های بسیاری به زیر خط فقر سقوط کرده‌اند!

تورم بالا علاوه بر آثار مخرب اقتصادی، بر روح و روان مردم نیز تأثیر منفی می‌گذارد، این مشکل امید به بهبود شرایط و حل مشکلات دیگر را از بین می‌برد و به جای روحیه کار و تلاش، رفتارهای نامتعارف دلالی، رانت‌خواری و سفته‌بازی رونق می‌گیرد و قطع کامل دست دلالان و واسطه‌گران از اقتصاد با استفاده از نظارت مستمر بر بازار، کنترل قیمت‌ها از طریق حفظ تعادل در عرضه و تقاضا، حذف رانت و افزایش نرخ بهره عملیاتی می‌گردد!

■ رشد دوم

یک کارشناس حوزه اقتصاد با اشاره به اینکه راهکار رشد تولید و مهار تورم، افزایش بهره‌وری است در خصوص الزامات تحقق شعار سال ۱۴۰۲

گفت: شعار امسال هم همانند ۱۴ سال گذشته، به موضوعات اقتصادی اشاره دارد که نشان دهنده اهمیت این مسئله است.

محمد کلامی ادامه داد: رشد اقتصادی و حل مشکلات معیشتی مردم مورد توجه جدی رهبر انقلاب بوده و ایشان تلاش می‌کنند با در اولویت قرار دادن موضوعات اقتصادی، برنامه‌ریزان و سیاستگذاران را به تحرک بیشتر جهت شکل‌دهی اقتصاد کشور و به وضعیت مطلوب و در شان کشور رهنمون شوند.

وی افزود: رشد اقتصادی و رشد تولید تقریباً ۱۴ سال است که به اشکال مختلف در شعارهای سال تکرار می‌شود اما موضوع تورم را امسال رهبر انقلاب به خاطر مشکلات معیشتی ناشی از تورم به صورت پررنگ‌تر مطرح کردند.

کلامی، در مورد نقش دولت و مردم در تحقق شعار سال نیز اضافه کرد: برای تحقق رشد اقتصادی باید نگاه توسعه‌محور را در سیاست‌گذاری‌ها و دست‌ورالعمل‌ها مدنظر قرار دهیم به طوری که حاکمیت نقش تسهیل‌گری، پیش‌تیبانی و رفع موانع را در عرصه اقتصادی ایفا کرده و برای بخش خصوصی زمینه‌فالیتهای فراهم نماید و فعالان اقتصادی هم با ارتقای سطح بهره‌وری و دانش تولید، محصولات رقابت‌پذیر را روانه بازارهای

به اعتقاد کارشناسان

اقتصادی، امروزه کمتر کسی انگیزه سرمایه‌گذاری در حوزه تولید را دارد که دلیل آن وجود بوروکراسی‌های پیچیده و تداوم تصدی‌گری بخش دولتی است!

اقتصادی سنوات گذشته، عملاً از میدان خارج شده‌اند به طوری که امروز کمتر کسی انگیزه سرمایه‌گذاری در حوزه تولید را دارد و دلایل هم بروکراسی‌های پیچیده و تداوم تصدی‌گری بخش دولتی است.

از آنجایی که نظام درآمدی کشور منبعث از سه بخش مالیات، فروش نفت و فرآورده‌های نفتی و فروش اموال و اوراق مشارکت است لذا تداوم اجرای سیاست‌های داخلی فعلی، موجب افزایش حجم نقدینگی و تورم افروزی تر می‌شود. به اعتقاد کارشناسان، جلب اعتماد از دست رفته مردم به نظام اقتصادی در گام نخست به عنوان یک ضرورت مطرح می‌باشد زیرا عدم این امر موجب شده تا سرمایه‌های مردمی روانه بازار مسکن، خودرو، طلا و ارز شده و سایر بازارها هم آشفته گشته است. بدین ترتیب، اگر اعتماد مردم به نظام اقتصادی کشور جلب گردد سرمایه‌های کوچک خود را به بانک‌ها می‌سپارند به شرطی که بانک‌ها هم این سرمایه‌ها را در اختیار تولیدکنندگان بخش خصوصی واقعی قرار دهند نه اینکه سرمایه‌های کلان را در قالب وام به یک عده خاص بپردازند و بازگشتی هم نداشته باشند و مردم به این تخلف بزرگ خیره‌بمانند و هیچگونه برخورد قانونی صورت نگیرد!